**Република Србија**
**ВРХОВНИ СУД**
**Р1 214/2026**
**11.06.2026. године**
**Б е о г р а д**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Радославе Маћаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Плачков адвокат из ..., против тужене ББ-предузетник, мењачница „ВВ“ из ..., ради раскида уговора, исељења и исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, у седници одржаној дана 11.06.2026. године, донео је

**Р Е Ш Е Њ Е**

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Новом Саду.

**О б р а з л о ж е њ е**

Основни суд у Новом Саду се, решењем П 2499/2026 од 16.03.2026. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности тог решења предмет је доставио Привредном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Новом Саду није прихватио стварну надлежност и на основу члана 21. став 1. ЗПП доставио је предмет овом суду, ради одлучивања о сукобу надлежности.

Одлучујући о насталом сукобу надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да је за суђење у овом спору за сада стварно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Поднетом тужбом тражено је да се утврди да су раскинути уговори о закупу пословног простора од 15.11.2018. године и допуна анекса уговора о закупу од 01.08.2021. године, и тужена обавеже да спорни пословни простор преда тужиљи испражњен од лица и ствари, као и да јој исплати одређено новчано потраживање.

Према члану 27. став 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), без обзира на правну природу спора, и у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, а и кад је у тим

споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства, уколико је спор настао у обављању делатности привредних субјеката.

У овом случају постоји спор између тужиље - физичког лица и тужене - предузетнице (привредног субјекта). Тај спор није у стварној надлежности привредног суда, у смислу наведене одредбе Закона о уређењу судова, већ у стварној надлежности основног суда у смислу члана 24. став 2. тог закона, у овом случају Основног суда у Новом Саду.

Из тог разлога, на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија**
**Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка**
**Заменик управитеља писарнице**
**Миланка Ранковић**